

Eenzaamheid (blog 06)

Eenzaamheid
is je alleen voelen
al zijn er
vrienden om je heen

als je hart
pijn doet van
ingehouden tranen
die je
niet wil laten zien

je praat en lacht
maar thuis
er niemand is
die op je wacht

Paula Hagens

Vandaag las ik in de krant dat België een minister van eenzaamheid wil benoemen. De Belgische regering ziet de grote hoeveelheid mensen die eenzaam zijn als een groot probleem in de huidige samenleving. Als je geen familie en vrienden om je heen hebt met wie je je gevoelens kunt delen ben je vaker ziek, heb je sneller klachten van depressiviteit en gaat het levensgenot sterk omlaag. Tegelijkertijd zijn er maar weinig mensen die openlijk uitspreken dat ze zich eenzaam voelen.

Toen ik nog in Italië woonde, werd mijn moeder uitgenodigd voor een feestelijke maaltijd bij Van der Valk in Leeuwarden, georganiseerd door serviceclubs uit heel Friesland. Er gingen andere mensen uit het dorp mee en mijn moeder had er zin in om een avond samen op stap te gaan. Ze genoot van de gezelligheid, het heerlijke eten en de verhalen van haar tafelgenoten. Op de dag na de maaltijd stond er een groot artikel in de Leeuwarder Courant met als kop: *Feestelijke maaltijd voor honderden enzamen*. Mijn moeder was

verontwaardigd. Zij was toch niet eenzaam!

Het geeft vooral aan hoe lastig het is om eenzaamheid op het spoor te komen, om te ontdekken of iemand lijdt onder een klein sociaal netwerk of niet en hoe je in gesprek kunt komen over waar een persoon het meest naar verlangt. Ook binnen onze parochie zijn er veel initiatieven om eenzaamheid te voorkomen. In de dorpen worden veel activiteiten georganiseerd en vindt er elke maand een gemeenschappelijke maaltijd plaats voor iedereen die het leuk vindt om samen met anderen te eten. De werkgroepen Zieken en Ouderen organiseren in Leeuwarden elke maand middagen rond een thema om elkaar te ontmoeten en om iets te weten te komen of soms gewoon om gezellig samen te zijn. Er zijn bezoekers die bij mensen langs gaan.

Ook zijn er initiatieven samen met andere organisaties zoals het project *Verbinding in Bloemenbuurt-Oldegalileeën* waarbij vele maatschappelijke organisaties en kerken de handen in één hebben geslagen om eenzaamheid op te sporen en te bestrijden. Er is gelukkig veel zorg voor elkaar in de dorpen en in de stad.

Ik wil u uitnodigen om eens een keer de stoute schoenen aan te trekken en uit uw huis te stappen naar een bijeenkomst die u leuk lijkt, in de wijk, van de parochie of in uw dorp. Het kan ervoor zorgen dat u een mooie middag hebt die u energie en vreugde geeft, omdat u andere mensen ontmoet of omdat u iets nieuws heeft gehoord of gedaan. Als u niet meer de deur uit kunt of ertegen opziet, kunt u ook altijd contact zoeken met de werkgroepen Zieken en Ouderen in de parochie of met één van de pastores. Contacten en ontmoetingen verrijken iedere mens en geven ons adem om te leven.

26 februari 2019
Pastor Lysbeth Minnema

